

ஓலை 59 | ஓசை 179 | பிப்ரவரி 2024

அகர முதல இலக்கிய பேரவை

கவிதை வார இதழ்

தமிழ்நாடு...
தமிழ்நாடு...
தமிழ்நாடு...

அகர முதல இலக்கிய பேரவை [ம] சீவம் அந்நகட்டளை

திருக்குறள்

அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனும் அது

இல்வாழ்க்கை அன்பும், அறமும், உடையதாக
விளங்குமானால், அந்த வாழ்க்கையில்,
பண்பும், பயனும், அதுவே ஆகும்.

அகர முதல இலக்கியப் பேரவையில் இணைய

 9597887847

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

நீர்வாகக் குழு
கு.செல்வமுத்துகுமரன்
ஆசிரியர்கள்
அ.வில்சன்
குமர.தர்மசீலன்
வடிவமைப்பு
ச.சூர்யா & அ.வில்சன்
அலுவலக முகவரி

97, குஞ்சிதபாதம் நகர், டவுன்ஸ்டேஷன் தென்புறம்,
மயிலாடுதுறை-609001.

அகர முதல இலக்கிய பேரவை

Aagaramuthala

www.aagaramuthala.com

aagaramuthala@gmail.com

கல்வியைக் கற்றிட நாளும் விரும்பிடு.
கல்வியே தந்திடும் பண்பினை-கல்லா
ஒருவன் கணமும் துயரம் அடைந்தே
வருந்தி இறப்பான் விரைந்து.

கவிஞர் செ.கலைவாணி, மெல்போர்ட்ஸ்

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

எனது ஒற்றைச் சொல்லை
ஒருவர் தலைமேல்
சுமையாய் சுமந்து செல்லலாம்
அடுத்தவர் அதன்
பாரம் தாளாமல் தோளில்
தூக்கி நடக்கலாம்
இன்னொருவர் அதை
குழந்தையாய்ப் பாவித்து
இடுப்பில் சுமந்து திரியலாம்
வேறொருவர்
நடைக்குத் துணையாய்
ஊன்றுகோலென உடன்
எடுத்துச் செல்லலாம்
அடுத்தொருவர் அதை
பேச்சுத் துணை
நண்பனாகப் பாவிக்கலாம்
உங்களில் யாரேனும் ஒருவர்
அதை காலால்
மிதித்துச் செல்லலாம்
பிறர் சொற்களை பத்திரமாக
நெஞ்சில் சுமக்கும்
எனக்குக் கவலை யாதெனில்
ஆத்மார்த்தமான
என் ஒற்றைச் சொல்
உங்கள் நெஞ்சை வருடிக்
கொடுக்கத் தவறிவிடுமோ
எனும் அச்சம் பீடிக்கிறது
என்னில்.

சொல்

கவிஞர் பாரியன்பன் நாகராஜன், குடியாத்தம்

அகர் முதல இலக்கியப் பேரவை

காதல் மொழி 1

கல்வெட்டுகளைப் பிரசவித்து
கள்ளிச்செடிகள் மினுமினுக்க
காற்றில் பறக்கின்ற
கிசுகிசுக்களில் நிறைகிறது
கடந்துபோன இளமையின்
பெருகி வழியும் நினைவுநதி

காதல் மொழி 2

உன் அழகை மெருகேற்ற
கண்ணாடியென இதயத்தை
உயிர் நீட்டி நிற்கிறேன்
பேரன்பை ஒளித்திரளாக்கி
உடலெங்கும் பாய்ச்சுகிறாய்
வாழ்வின் வெளிச்சத்தை.

காதல் மொழி 3

என் மனப்பறவை
விழியினைக் கனியெனவும்
மொழியினை ரசமெனவும்
கொத்திக் கொண்டாட
பார்வைத் தடத்தில் பயணிக்கையில்
கூண்டினை விடுவிக்கிறாய்.

கவிஞர் இளையவன் சிவா, நரசிங்காபுரம்

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

அன்பு தான் எய்தப்பட வேண்டுமா
எழுத்துக்கு இடையூறு இல்லாமல்
ஏராள வேதனை தாராள சோதனை
முதல் நாள் முகம் அறியாமல்
பல நாள் அவளையும் அறியாமல்
வேல் பட்ட காயம் வெந்து தனிந்தது
கார் கடலும் ஓய்ந்தது

எங்கள் வேதனையில் எங்கள் கண்ணீரால்.
யாரோ அவள் யாரோ நான் அல்ல அன்று முதல்.
நாங்கள் அறிந்ததால் நாங்கள் நாங்களே.
அன்பும் காதலும் கலந்த கலவையாக எங்கள் இதயத்தில்.
காலம் தான் எங்களை களத்தில் நிறுத்தியது அன்று.
களவு நிலையமோ காவல் நிலையமோ
காதலில் தோற்றது அன்று.

வேலும் பூவுமாய் இன்று அன்பான இதயத்தில்
பூத்து குலுங்குகின்றோம்.
இன்றைய நூற்றாண்டில்.
அதற்கு எங்கள் அன்பு முதல் ஆழம்.
என் உயிர் தான் போகட்டுமே உனக்காக பூவே
நம் தியாகமே என் இரு கரங்கள் தான்.

ஜெயமும் செல்லமும் எங்கள் உறுதுணை
அவர்களே எங்கள் வாழ்க்கையின் துளிர் துணை
பூங்குழலி உன் வாசனை தோரணையில்
என் வாழ்க்கை வசந்தமானது

வேறுபட்டு அல்ல (உன் என்) அன்பு பட்டு
நிலையில்லா பிரபஞ்சத்தில் நீயும் நானும்
காதலில் நிலையுன்றி
வெற்றி தான் நம் அடையாளம் அல்ல
வாழ்க்கையில் இனி நாம் போராடி
சாதிப்புதான் நம் அடையாளம்.

பூவும் மலரும் வேல் பட்டாலும் வெந்து தனியாது
மலர்ந்து தான் ஆக வேண்டும்.
அன்பு கட்டளையில் மட்டும்.
என்றும் நாங்கள் பூவும் வேலுமாய்.

கவிஞர் ம.செல்லமுத்து,நூத்தப்பூர்

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

இரு சிறுவர்களோடு,
விளையாடி மகிழ்கிறது,
பெய்யும் மழை.

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

கவிஞர் அ.செல்வராஜ், உடுமலைப்பேட்டை

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

சோற்றை விட
உப்புக்கு
சுவையும், மதிப்பும் கூடுதலாக இருக்கிறது.
பதார்த்தத்தில் உப்பு
அதிகமாகிக் போனால்
சோறு கெட்டுவிடும்.

அதுபோலத்தான் ஆடம்பரமும்,
அளவுக்கு அதிகமானால்
வாழ்க்கையை கெட்டுவிடும்.

பேசாதவர்களைப் பற்றி
நினைப்பதை விட்டு விட்டு
பேசுபவர்களிடம் சந்தோஷமாக
பேசிப் பழகுங்குவோம்.

அதுவே தேவையில்லாத
மன அழுத்தங்களை
முழுமையாக குறைத்து நிற்கும்.

பிறருக்கு தேவை என்றால்
கண்டு கொள்ளப்படுகிறோம்,
கவனிக்கப்படுகிறோம்.

ஆனால் அதுவே
தேவையில்லை எனில்
காயப்படுகிறோம்,
உதாசீனப்படுத்தப் படுகிறோம்.

மனிதர்க்கு மத்தியில்
கருப்பொருளையும், உருப்பொருளையும்
அதன் அதன்
தேவைகளை வைத்து
விளையாடிக் கொண்டே இருக்கிறது
விதி!

கவிஞர் ஸ்ரீநிவாஸ் பிரபு

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

மனதிற்கு பட்டென்று
நினைத்த காரியங்கள்
கதியென தாக்கி
சில கணதிகளை
கண் மூடும் நேரந்தில்
வழமைக்கு மாறாக
வணக்கம் செய்து செல்லும்
வரைவுகளை கனவு என்று
நினைவுக்கு புறம்பான நனவாய்
பார்க்கும் மூன்றாவது நெற்றிக்கண் எனக்கில்லை.
மனதிற்கு பற்றென்று பிடித்ததை
சற்றென்று செய்து முடிக்கும்
தன்னம்பிக்கையும் மனத்தின்
நியாயமான நியமம்தான் என் செயல்.
உண்மை உள்ள நெஞ்சம் உறங்குவதில்லை.

கவிஞர் வியாத்தன். ச.லக்ஷ்ஹரன்

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

கஷ்டங்கள்
இஷ்டங்களாக மாறுவதும்,
இஷ்டங்கள்
கஷ்டங்களாக மாறுவதும்,
உன் மாற்றத்தால்.

கவிஞர் பெ.சுரேகா

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

ஹிஜாப் என்ற சொல்லுக்குள்
மறை பொருளாகி இருக்கிறாய் நீ
அதனாலோ என்னவோ என்னை தினப்பொழுதிலும்
கோழி தன் இறகுக்குள் குஞ்சை காப்பதைப் போல
காக்க நினைக்கிறாய் நீ ,
சொடுக்கும் நேரத்திலும்
எத்தனை கவன கண்டிப்பு தருகிறாய்
நேசத்தை விதைத்தாலும்
பாசத்தை அள்ளி தூவுகிறாய்

முகம் தெரியாது போனாலும்
அகம் அறியாது போவதில்லையே
நான் என்ன செய்து விட்டேன்
இத்தனை பாதுகாப்பை தூவுகிறாய்
உன் கடின குரலில் கண்டிப்பை தரும்போது
சிறுப்பிள்ளையாகி செவிசாய்க வைக்கிறாய்

உனக்கு மட்டும் பல முன்னெச்சரிக்கையோடு
பேச தான் முனைகிறேன்
என் தொனியை வைத்த கண்டுக் கொள்ள பார்ப்பாய்
என் உணர்வு தொடுகை மாற்றங்களை
அனுப்பும் குறுந்தகவல் பிழை என்று அழித்தாலும்
ஆயிரம் கேள்வினை கேட்டு வதைப்பாய்
அனுப்பி விட்டு மாட்ட வேண்டாம் என்று
அழித்தாலும் பன்மடங்கு வறுத்தெடுப்பாய்

நீ தந்தையாகிறாய் நான் குழந்தையாகிறேன்
அன்பு சாரலிலே நனைந்து கொண்டு
பாச தூறலில் என் வேசம் கலைக்கிறாய்
உணர்வோடு சேர்ந்து கரை மோதும் அலையாய்

அது எனக்குள் ஆழமாகி
என்னை கொல்லுமடி பெண்ணே என்பாய்
இந்த நேசம் மட்டும் எங்கிருந்து வசிகரித்து
வசந்தம் தர வருகிறதோ
மூச்சு உள்ள வரை உன் நேசத்தில் பாச முத்தை
அபகரிக்க வேண்டுமடா
மூச்சுள்ள வரை என்னை நீ பாடாய் படுத்தினாலும்
பாதுகாப்பாய் குறையின்றி நிறைவாய்

இப்போதெல்லாம் உன் நலவை நான்
இறையோனிடம் வேண்டுவதுண்டு
நீ உன்னை பற்றி சிந்திக்க போவதில்லை என்று
தெரிந்ததிலே இருந்து
நேசம் பிழைக்குள் அகப்பட்டாலும் விடுபடாமல்
திருத்தி கொள்ள வழி வகுக்கட்டும்

... கவிஞர் சஹ்னாஸ் பேகம், புத்தளம் (இலங்கை)

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

வாய்ப்புகள்

வாகைசூட வரவேற்று
 வா வென அழைத்திடவே
 வாங்கும் பட்டமெல்லாம் சிறப்பாக
 வாசல் தேடி வந்திடுமே,
 வாஞ்சையோடு வந்திடுமே
 வாட்டம் போக்க தந்திடுமே
 வாடாமலராய் சூட்டிடுமே
 வாணியின் அருளும் கிடைத்திடுமே
 வாதி பிரதிவாதியானால் வெற்றி தருமே
 வாரியணைத்து ஆசி தருமே
 வாலிபமாக வாழவைக்குமே
 வா வா என வர அழைக்குமே
 வாழ்த்துக்கள் குவிய செய்யுமே
 வாள் போன்று கூர் செய்யுமே,
 வான் புகழ் எட்டச்செய்யும்
 வாய்ப்புகளை பயன்படுத்தி
 வாழிய வாழ்வோமே வழிவகையாய்

... கவிஞர் நீலாசபாஷ், ஆக்கூர்

அகர் முதல இலக்கியப் பேரவை

கோலிகுண்டு விளையாட்டிலே
கோபச் சண்டை போட்டதும்,
கபடி விளையாட்டினிலே
கைகள் உடைந்து போனதும்,
கிட்டி புல்லு விளையாடும்போது
நெற்றியில் தையல் போட்டதும்.

ஆற்றுத்தண்ணீர் நீச்சலிலே
தண்ணீர் முட்ட குடித்ததும்.
அம்மாக்கள் சண்டை போடயிலே
தெருவே கூடிப் பார்த்ததும்.
அத்துணையும் மறந்து போனோமே
அடுத்தநாள் விளையாடையிலே.

பனங்காயில் செய்த வண்டியிலே
பார் முழுதும் சுற்றினோம்.
ஓலைக்காத்தாடி கொண்டு காற்றிலே
தெருவில் பறந்து ஆடினோம்.
மொட்டை வெயில்வேளை களத்திலே
மட்டைப்பந்து அடித்தாடினோம்.

வாடகைக்கு எடுத்த மிதிவண்டியிலே
நாள் முழுதும் ஊர் சுற்றினோம்.
நூலறுந்து பறந்தோடும் பட்டம்தேடி
நான்கு ஊருதாண்டி ஓடினோம்.
மாமரத் தோப்பிலே கிளைகள் பிடித்து
குரங்காட்டம் போட்டு தாவினோம்.
களைப்பு மிஞ்சும் வேளைமட்டும்
கஞ்சி குடிக்க இல்லம் ஓடினோம்.

இன்று,
அத்துணையும் மறந்தே போனது
அலைபேசியே எல்லாம் ஆனது
கட்டை விரல்கள் மட்டும் இங்கே
களைப்பின்றி திரையில் ஆடுதங்கே
ஆரோக்கியம் அற்று போனதே
அனைத்து நோயும் உடம்பில் சேருதே
இளமையில் கல் என்றே சொன்னது
இளமையில் மருந்து உண் என்றானது

வெளியில் சென்று ஓடி ஆடு,
வெயிலோடு விளையாடு.

... கவிஞர் ஆனந்த் கு.வை.ஜெயராமன்,சேத்தியாத்தோப்பு

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

என்னை மறந்த
என்தலைவனைத் தேடுகிறேனே
எனக்குள்ளே தேய்கிறேனே
எண்ணங்களில் நீந்துகிறேனே.

மன்னவனின் மனதின்
மஞ்சத்திலே தஞ்சமடையவே
ஏங்கும் ஏந்திழையாளின்
நெஞ்சம் கெஞ்சுதே.

வெண்புரவியில் வலம்வந்த
வெண்கொற்றக் கொடையவனிடமே
வெண்ணிலா தண்ணொளி
வெளியிட மறந்ததென.

என்நிலை எடுத்தச்
சொல்லடி தோழியே
வஞ்சியவள் தினமும்
நெஞ்சில் சுமந்தே.

கானகத்தின் வேடனாக
கார்முகில் கண்ணனாக
காளையர்களின் தலைவனாக
காந்தக் கண்ணழகனாக.

தேவதையின் பின்னால்
தேனீயாய் சுற்றிய
தேவன் மகனவன்
தேடியும் காணவில்லை.

பசலைநோய் படர்ந்தே
பறக்க முடியாத
பறவையின் நிலையில்
பலியாகிறேன் நினைவுகளிலே.

கண்ணுக்குள்ளே நிற்கிறானே
காலில் சலங்கையாய்
காததூரம் ஒலிக்கிறானே
காமதேனுவாய் சிரிக்கிறானே.

மார்புக்குள் துடிக்கிறானே
மாறாப்பாய் மாறியே
மான்விழியை அசைக்கிறானே
மாயவனை வரச்சொல்லடி

தென்றலும் தழுவிட
தெள்ளுதமிழாய் புன்னகைகளை
தெருவெல்லாம் சிதறியவன்
தேவதையைத் தவிர்க்கிறானே.

வலியைத் தந்தவனிடம்
வரம் தந்திடவே
தூது சொல்லடி
தோழியே கொஞ்சம்.

... கவிஞர் இரஐகை நிலவன், மும்பை

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

எனை மயக்கிய

வண்ணாந்துரையவன் கதை தெரியுமா?

வெள்ளை நிறத்தவன் கரும்பு குணத்தவன்

வெள்ளந்தி மனம் கொண்டு வெகுளியாய் பேசுவான்

திமிரும் அவனுக்கு அதிகம்தான்

துக்கமும் அவனுக்கு அதிகம்தான்

அக்கறை கொண்டான் என்றால்

ஆயிரமும் செய்வான்

கண்ணீர் விட்டு வெறுத்தான் என்றால்

கல்லறை வரை அடியோடு வெறுப்பான்

வண்ணாந்துறையில் பிறந்ததால் என்னவோ

பாசத்தை வண்ண வண்ணமாக பொழிகிறான்

அவன் மழையாக பொழிந்த பாசம்

மரணம் வரை மனதோடு வரும்.

... கவிஞர் சாதீக் பாத்திமா சம்ஹா, மூதூர் (இலங்கை)

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

இதயங்கள் இடம்மாற
இன்பங்கள் கூடுகிறதே
எண்ணங்களின் பரிமாற்றத்தில்
ஏகாந்தமது போனதே

அழகான அன்னமே
தேன்சுவைக் கிண்ணமே
தேனூறும் இதழ்களின்
தேவதை நீதானே

மாதுளையின் முத்தாய்
பற்களின் வரிசையே
உறவாடிக் களித்திடவே
உள்ளமும் ஏங்குகிறதே

உணர்வான காதலால்
உயிரும் இணைந்ததே
ஆனந்தத்தின் எல்லையில்
அன்பும் அழைக்கிறதே

இல்லறத்தின் நாயகியே
இனிமையான காவியமே
உன்னை நினைக்காதப்
பொழுதில்லை நெஞ்சினிலே

கொத்துங் கிளியே
கோவை இதழே
வாலிபத்தின் வசந்தமான
இதமான வரவே

கடலலையின் ஓசையாய்
அழியாத நினைவுகளே
மறந்திடத்தான் தோன்றுமோ
மங்கையின் வதனமதையே

வளைக்கரம் கொண்டே
அணைத்திடுவாய் என்னையே
விழியாலே வழிமொழிவாய்
வாழ்வினில் இணைந்திடவே.

... கவிஞர் பெ.வெங்கட லட்சுமி காந்தன், விருதுநகர்

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

யுகம் யுகமாய் தொடரும் சூதாட்டம்!
 திரௌபதியை பணயமாய்
 வைத்த தருமனுக்கே தலைக்குனிவு!
 அவளுக்கில்லை.
 பரமாத்மா வந்து காக்க
 யாருமிங்கே ஒழுங்கில்லை!.
 பகடையை உருட்டி ஒரு
 சகுனி ஆரம்பித்தான் மகாபாரதம்!
 தனைத் தோற்றப்பின்
 பணயமாய் என்னை
 வைக்க தருமனுக்கு
 அதிகாரம் இல்லையென
 ஆணித்தரமாய் அன்று
 நெருப்பிலே பிறந்த
 திரௌபதி போல் இயம்ப
 நெருப்பென வாழும்
 மங்கையர் நிறைந்த கலிகாலம் இது!
 காணும் இடமெல்லாம்
 சகுனிகள் நிறைந்த
 கலிகாலம் இது!
 பகடையை இப்போது நாங்கள்
 உருட்டுகிறோம்!
 வஞ்சியர் வாழ்வைக்
 குலைக்கும் யாரையும்
 சுட்டுப் பொசுக்கும்
 வீரம் கொண்ட மங்கையர்
 வாழும் கலிகாலம் இது!
 நீதி கொண்டு அநீதியை
 அழித்திட அரிவையர்
 ஆயிரம் உண்டு அகிலத்தில்!

சூழ்ச்சியால் பெண்ணை
 சூறையாட எண்ணும்
 கயவரைக் காலிலிட்டு
 மிதிக்கும் கன்னிகையர்
 நிறைந்த கலிகாலம் இது!
 கலிகாலமென்று காலத்தின்
 மேல் பழி போட்டுக்
 காவு கொள்ள நினைக்கும்
 காளையரைப் பந்தாடும்
 கன்னியர் கண்ணனை
 எண்ணிக் காத்திருப்பதில்லை!
 பார்வையிலே நெருப்பை வைத்துக்
 கையிலே சூலாயுதம் கொண்டு
 சூழ்ச்சி தன்னை சுட்டுப் பொசுக்க
 காளியைப் போல் மாறுவாள்!
 வாழும் போது தென்றலாய்
 வேண்டிய போது புயலாய்
 பூவையர் மாறிட வேடிக்கை
 பார்க்குதடி இந்தக் கலிகாலம்.

கவிஞர் லதா சுப்ரமணியன், சென்னை. 119

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

போர்க்களம் மிகுந்த
போராடும் வாழ்க்கையில்
எண்ணற்று நடக்கிறது
ஏராளமான சோகங்கள்
வருவது வரட்டுமென்று
வாடிப்போய் விடாதே
வீழ்வே வந்தாலும்
விடியலை பார்க்கவே.

முன்னேற்றம் நிறைந்த
முயற்சி சாலையிலே
முன்னுரை என்றொரு
முகமூடி அணியாமல்
தனியாக நீயும்
தலைக்கனம் இன்றியே
வலிமையான பயிற்சியில்
வரலாறு தெரியும்படி.

பயணிக்க விரும்பு
பதற்றங்கள் எல்லாம்
நொடியில் களைந்து
சேதம் இல்லாமல்
உருவாகும் உனக்கொரு
உயர்ந்த வாய்ப்பால்
வெற்றியை பெற்றால்
வெல்லலாம் சமுதாயத்தையே

... கவிஞர் ப.வெங்கடரமணன், குளித்தலை

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

எதார்த்த காதல் பரிசாக
எல்லோரும் கொண்டாடும் காதலர் தினமதிலே
எங்கள் அணுவில் வந்த அன்பு உயிரே
எந்தன் நகலாய் முக அழகில்
என்னவரின் குணமுனக்கு
எனை மா என்றழைத்த முதல் உயிர் நீ

எழிலகத்தின் முதல் வாரிசு நீ
எங்கும் நிறைந்திடுமே உன் குரலே
எல்லோருக்கும் நீ செல்லப்பிள்ளை நீ
எதார்த்தம் அறியா சிறு சிசு நீ
எதிர்த்து நின்றாலும் உன் தம்பியிடம்
எக்கச்சக்க அன்பை பொழிபவனே

எஞ்சிய வாழ்விற்கும் நிறைபாகம் நீ
எட்டுதிக்கும் பறந்திடுவாய்
எண்ணி வியக்கிறேனே உன் வளர்ச்சியை
எத்தனை வயதானாலும் அன்பிடம் நீ
எதிர்காலத்திலும் நீயே
எண் இரு பேரும் புகழும் பெற்றிடவாயே

எந்த ஒரு கலையிலும் வென்றிடுவாயே
எப்படி சொல்வேன் உன் பாசமதை
எய்து கட்டிடுமே உன் ஆசைப்பேச்சும்
எவ்வளவு நேரங்களில் மெச்சியிருக்கிறேன்
எள்ளளவும் தாங்கமாட்டாய் சுடுசொல்லும்
எழிலாக வாழவே பொறு என்பேன்

எத்தனை எத்தனை நான் பொறுப்பது என்பாய்
என்ன என்ன பாடம் சொல்லும் நிகழ் குரு நீ
எரிமலை சினமும் தனிந்தே போகும்
என் அழகு பெட்டக விழி நீரில்
எதிர்காலம் உனை சிறக்கவைக்கும்
எல்லாமே உன் வசம் கிட்டும்

எந்தன் இஷ்ட தெய்வமும்
எனக்கு மேல் உனக்கு துணையாக நிற்கும்

... கவிஞர் நீலா சுபாஷ்

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

விடை தந்து
கொண்டேயிருக்கும்
இவளுக்கு.
பிறர் கேட்கும்
வினா சரிதானா
என்று சிந்திக்க
மறந்ததேனோ.

எவ்வித எதிர்பார்ப்பும்
தவறென்று உணரும்
இவளுக்கு.
பிறர் தன்னிடம்
எதிர்பார்ப்பதும்
தவறுதானே என்று
உணர்த்த மறந்ததேனோ.

அல்லல் படுத்துவது
சிறப்பன்று தெரியும்
இவளுக்கு.
பிறர் தரும் அல்லல்
தாங்க முடியாதுதானே
என்று வாய்விட்டு கூற
மறந்ததேனோ.

மெளனம் தக்க
பதிலடிவென தெரியும்
இவளுக்கு.
பிறர் காட்டும்
மெளனம் தன்னை
நிராகரிக்கத்தானே
என்று ஏற்றுக் கொள்ள
மறந்ததேனோ.

புரிதல் இல்லாத
உறவு பிணைப்பற்றது
என தெரியும் இவளுக்கு.
பிறகேனோ அனுசரித்து
சென்று அரவணைத்து
கொள்வது பலமற்றது
என மறந்ததேனோ.

எல்லாம் புரிந்தும்,
உணர்ந்து கடப்பது
எப்படியென தெரியும்
இவளுக்கு.
உறவுகளின் மனநிலை
முக்கியம் என
தன்னிலையை
மறந்ததுனாலே!

... கவிஞர் வாணிகந்தரபிரபு, பெங்களூர்

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

என்னருகில் உன் ஞாபகம்
எத்தனையோ கோடி
எனக்குள் விழுந்து
உணர்வில் இழையோடுதடி

கண்களுக்குள் புகுந்து
கலகங்கள் செய்யுதடி
கானங்கள் இசைத்தே
இதயத்தில் அமர்ந்ததடி

விந்தை புரியும்
வித்தைகள் கற்றதடி
வேதனை துடைக்கும்
வெண்ணிலவாய் விரியுதடி

கனவின் பொன்னுலகம்
காதலுடன் புரியுதடி
காலங்கள் தோறும்
இன்பவெள்ளம் தருகுதடி

பேரண்டப் பெருவெளியாய்
போதை பெருகுதடி
பொட்டுப்புள்ளியாகி என்னுள்
புதைந்தும் போகுதடி

அன்பின் ஆலாபனையில்
அலையாகும் நேசமடி
நின் ஞாபகங்கள் யாவும்
தேனூறும் வாசமடி

... கவிஞர் மரு ஜலீலா முஸம்மில், ஏறாவூர் (இலங்கை)

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

காதலின் காயங்கள்

காதலின் காயங்கள் என்றும் ஆறாது
வாழ்நாள் முழுவதும் நினைவுக்கு வரும்
உன்னையே சுற்றிச் திரிந்த காலங்கள்
என் உயிருக்கு மேலாக நேசித்த
நாட்கள் வாழ்வில் இரண்டறக் கலந்து
என்னை உன் பக்கம் இழுத்ததே
நீ எனக்காக விட்டுச் சென்றதை
நினைக்கும் போது ஒவ்வொரு நாளும்
என்னை அழகாக்கித் தந்த தருணத்தில்
மீள முடியாமல் தவிக்கிறேன் உயிரே!

... கவிஞர் ம.செ.அ.பாமிலா பேகம்,நாகர்கோவில்

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

மாறாத காயங்கள்

இனியேது பிரிவுகள்
இழப்புகள் வந்தாலும்
எளிதாய்த் தோன்றும்
உள்ளத்தில் ஊடுருவி
ஆழ்ந்து இறுகி
உறைந்து உருகி
உயிரான உறவுகளின்
பிரிவு தரும் வலி

தீயினால் சுட்ட
வடுவென வலிக்கும்
செய்ந்நன்றி மறந்தோர்
நாவுதிர்த்த வார்த்தைகள்.
நினைக்க மீளும்
புதிதான கீறல்களாய்
மீண்டு எழும் வலி

தழைக்க தழைக்க
பிழைக்க விடாது
வேறுத்தும்
வீழ்வேனோ நானென
மீண்டெழும் தருணம்
நம்ப மறுக்கும்
இனியொரு பிறவி
நொந்து உடைந்த வடு

பிரிவு தரும் வலிகள்
வாழ்வின் தடைகள்
தந்த வலிகள்
யாவும் மீண்டும் எழும்
இருவேறு விதங்களாய்
மறக்க நினைத்தும்
மாறாத காயங்களாய்

... கவிஞர் செண்பகச் சோலையாள்.ஆய்ஷ்(இலங்கை)

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

29. வாழ்த்துக் காதை

1. சேரன் இமயம் நோக்கி சென்றமை : உரைப்பாட்டு மடை : ஒரு மணவிழாவில் ஆரிய மன்னர்கள் ஒன்று கூடினர் ஒரு மன்னன் எழுந்து ஆவேசமாக மார்தட்டி கூவினான் ஒரு சேர மன்னன் இமயம் வரை வந்து வென்றானாமே ஒருவன் "எம்போன்ற வீரம் மிக்க அரசன் யாரும் இல்லையோ!"

2. கண்ணகி கோயில் காணுதல் :

பலரும் தொழும் தெய்வச் சிலை வடித்து கோயில் கட்டினான் நிலவின், பால் ஒளியில் கண்ணகி சினந்தணிந்து நின்றிருந்தாள் நிலமகளுக்கு நித்திய வழிபாடுகளுக்கான பணிகள் செய்தான் குலமகளாக போற்றி வழிபட தினம் மக்கள் ஆலயம் வந்தனர்.

கண்ணகியின் கதை கேட்ட மாசாத்துவான் துறவு பூண்டான் கணவனின் துறவு கண்டு அவன் மனைவி உயிர் துறந்தாள் கண்ணகியின் உறவினர் அவளைத் தேடி மதுரை வந்தனர் கண்மணிக்கு நேர்ந்த துயரம் கண்டு கோயில் சென்றனர்.

3. கண்ணகி தோழி தேவந்தி தங்கள் குறை உரைத்தல் சேர வேந்தனே இமயமலை கல் கங்கையில் நீர்ப்படை செய்தாய் புரவலர் மங்கை போற்றும் கண்ணகியை தெய்வ மகளாக்கினாய் வரமாக வந்த கண்ணகி கோயில் கட்டிய புகழ் உன்னைச்சேரும் சரளமான கண்ணகியின் உயிர்த் தோழி தேவந்தி நான்," என்றாள்.

"வேந்தே, அழகியான மாதவி பால் அவள் சினம் கொள்ளவில்லை இந்த வாழ்க்கை அவளால் தான் அழிவுற்றது என்று வருந்தவில்லை வந்த கணவன் கை பிடித்து மதுரை நோக்கி அவனுடன் நடந்தாள் விந்தையானவளை பெண்டிர் போற்றி புகழ்தல் ஆச்சரியமில்லை"

4. கண்ணகி தெய்வமானாள் :

இது என்ன அதிசயம் வானில் கண்ணகியின் திருக்கோலம் அது அவள் தெய்வவடிவில் தேவர்களுடன் தோன்றும் காட்சி "எது எப்படியோ நான் பாண்டிய நாட்டு மன்னன் மகளாவேன் மதுரையையும் மக்களையும் காப்பது என் கடமையானது"

5. மகளிர் பாடி போற்றுதல் :

மகளிர் அம்மாளை ஆடியபடியே கண்ணகியைப் புகழ்ந்து பாட சும்மா இருக்கும் பெண்கள் மூவர் மூவராக கூடி விளையாடினர் அம்மாளை பாடல் வரிகள் அவள் கற்புநெறியை உயர்த்திப் பாட அம்மென் புகார் நகரம் பாடேலோர் அம்மாளை பாடி ஆடினார்

6. மகளிர் பந்தடித்து ஆடுதல் :

மின்னலைப் போல் மேகலை ஒளிர இடைபின்னி ஆடும் பெண்கள் மன்னனது புகழ் நீடுழி வாழ்க என்று கூறி பந்தடித்து ஆடினார்கள் என்னவேண்டுமோபந்தடித்து அவனைக் கேட்டு பெற்று ஆடுவோமே முன்னும் பின்னும் துள்ளிச் சென்று மார்பு குலுங்க பந்தடித்தார்கள்

7, 8. திருப்பொன்னூசல், வள்ளைப் பாட்டு :

மின்னல் இடைப் பெண்கள் ஊஞ்சல் ஆட பாடும் இசைப்பாட்டு மன்னன் சேரன் புகழைப் பாடி பொன்னூஞ்சல் ஆடும் பெண்கள் இன்னும் சந்தன உரலில் முத்தும் பவளமும் இடிக்க பாடுகிறார்கள் அன்னவூசல் ஆடியபடி சேரனை பணிந்து போற்றி பாடுகிறார்கள் வாழ்த்துக்காதை நிறைவுற்றது

தொடரும்...

கவிஞர் ந.திருக்காழு

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

வாழ்க்கை

வாழும் வாழ்க்கை என்பது
வாழ்ந்த பின்னும் பேசுவது
அன்பு ஒன்றே இலக்காய் கொண்ட
ஆயிரம் உறவு வாழ்க்கையில்
நட்பு கொண்டு வாழ்பவனுக்கு
நன்மை பயக்கும் வாழ்வு அது
ஏற்ற இறக்கம் வாழ்க்கையில்.
எதிர்நீச்சல் போடணும்
நேசம் கொண்ட மனிதனுக்கு
தேசம் கூட வாழ்த்துமே.
தேசியமும் தெய்வீகமும்
இரண்டு கண்களைக் கொண்டவனுக்கு.
உயர்ந்த வாழ்வு கிடைக்குமே
ஊரும் உறவும் போற்றுமே
இரக்க மனம் படைத்தவனுக்கு.
இறப்பு என்பது இல்லையே
உண்மை கனிவு என்பது
உயிராய் மதிக்கும் மனிதனை
உயிர்கள் கூட வணங்குமே.
வாழும் வாழ்க்கை என்பது
வாழ்ந்த பின்னும் பேசுவது.

கவிஞர் ஜேப்பி.பன்னீர்செல்வம்,சேத்தியாத்தோப்பு

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

ஒற்றை குழந்தை

அதட்டி கேட்க அக்கா இல்லை!
 தவறுகளை கேளி செய்து
 திருத்த தங்கை இல்லை!
 தட்டி கேட்க தனையன் இல்லை!
 வம்பிழுக்க வரமாய் தம்பிகள் இல்லை!
 உறுதுணையாக இருக்க
 உடன் பிறப்புகள் இல்லை!
 ஒற்றை குழந்தை எனும்
 இராஜா இராணி கிரீடம்தான்
 என்றாலும் ஒன்றுதான்
 உரிமையாய் பெயர் சொல்லி அழைக்க
 உடன்பிறப்புகள் இல்லை என்று ஏங்கும் மனமும்
 திருமணம் முடிந்து
 குழந்தைக்காக ஏங்கும்
 பெண்ணின் மனமும் ஒன்றுதான்!

கவிஞர் தினேஷ் கண்ணா,வழுதாவூர்

அகர் முதல இலக்கியப் பேரவை

கொலுசு

யாழ் இசையும்
பாழ் பட்டு
போகும்.
ரதியே
உன்
பாத கொலுசு
ஓசை கேட்டால்.

கவிஞர் இ.ரமேஷ் மள்ளர், மீன் துள்ளி

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

உயிரெனப்படுவது

வெட்டென விரிந்து கிடக்கும் பரவெளியில்
வாழ்தலின் பிடியுடைத்து வெட்டி நகர்வதும்
தனித்து கடப்பதும் பேராற்றலின்
உடைப்பட்ட ஒரு துளியே.
சிலநேரங்களில் கார்முகிலாய் கனத்தும்
வெண்பஞ்சுப் பொதியாய் இலகுவாகவும்
ஏகாந்த வெளியில் தன்னிச்சையாக
சுற்றிக் கொண்டிருப்ப தெல்லாம்
உயிரின் அலைவடிவமே.

கவிஞர் சாந்தாதேவி, சென்னை

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

அம்மா

காற்றே இல்லை ஆனாலும் சுவாசித்தேன்
ஒளியே இல்லை ஆனாலும் துரு துருவென சுற்றினேன்.

கவலை என்பதே தெரியாமல் வாழ்ந்தேன்
என் தாயின் கருவறையில்.

என்னை சுமையாய் நினைக்காமல்
பத்து மாதம் சுகமாய் சுமந்தாய்.

உயிர்வலி பொறுத்து
எனக்கு உயிர் தந்த தெய்வம் நீயே.
நான் அழுதாலும் சிரிச்சாலும்
என்னையே காட்டும் கண்ணாடி எங்கம்மாதான்.

என்னை பற்றி கவலைப்பட்டே
தன்னை பற்றி மறந்திடுவாய்.
என் பிள்ளைக்கு என நீ வேண்ட
உனக்கு இறங்காத சாமி உண்டோ.

எல்லாருக்கும் சாமி கோவில்லதான் இருக்கும்
ஆனா எனக்கு சாமி நீதானே.

ஆயிரம் தொட்டில் இருந்தாலும்
என் அம்மா மடிபோல வருமா?

என் ஆயுள் முழுவதும்
அம்மா உன்னை
என் நெஞ்சிலே சுமப்பேனே.

கவிஞர் தர்ஷினிசிம்பா

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

சாலையில் நிகழும்
விபத்தை சுயமியெடுப்பார்
தலையாய கடமையென
காப்பாற்ற மனமின்றி
அலைபேசியில் பதிவிட்டு
மகிழ்ச்சிக் கொள்வார்

குழந்தை பெறாதவருக்கு
மலடியெனப் பட்டம்
மணமாகாதவருக்கு ராசியில்லா
பிறவியென வசைபாடுவார்
மனதில் ஈரமின்றி.

பசியின் கொடுமை
கையேந்தும் சிறுமி
புரை கிடைக்காத
ஏக்கத்தோடு நாய்
ஈந்திடும் மனமின்றி
விரட்டியடித்து மகிழ்வார்

ஈரமில்லா மனிதர்களின்
ஈனமான செயல்கள்
ஈரமுடைய மண்ணும்
காய்ந்து வறண்டிடும்
வானும் பொய்த்து
வறட்சியும் வந்திடும்

கவிஞர் செ.இலட்சுமணக்குமார், ஈரோடு

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

குப்புசாமி, கந்தசாமி கொஞ்சம் ஒக்காரு
கூடிப்பேசி நாளாச்சி கொஞ்சம் ஒக்காரு
அப்புசாமி, ஐயாசாமி இங்கஒக்காரு
அந்தப் பக்கம் வேண்டாமே, முந்தி ஒக்காரு

நல்லதுவும் கெட்டதுவும் நாலும் நடக்குது
நாட்டு நடப்பு பேசி ரொம்பநாளும் ஆச்சுது.
நல்லதுன்னு நாலுவார்த்த சொல்ல போனாக்கா
பொல்லாத பட்டம் வந்து பேரில் ஒட்டுது.

பொழுது போகலேன்னு டிவி பொட்டி பாத்தாக்கா
புளுகு மூட்டை கொட்டி அவித்து சத்தம் போடுது
அழுதுபுலம்பும் மாமியாரின் சண்டையத் தானே
அந்தக் கருமம் புடிச்சடிவி தினமும் காட்டுது

வடக்கத்தான் எச்சி துப்பி இங்க பொழைக்கறான்
வெட்டி பசங்க தூங்கி இங்க கத்தி தூக்கறான்
அடக்க முன்னா என்ன வெல அதட்டிப் பேசுறான்
அப்பா அம்மா, பேச்ச இங்க எவனு கேக்கறான்

படிச்ச புள்ள பிளேனு ஏறி பறந்துபோகுது
அச்சடித்த காகிதத்தை அள்ளிவீசுது
தள்ளாடி குடும்பமெல்லாம் தத்தளிக்குது
தண்ணியில நம்ம ஊரு வண்டி ஒடுது

அரசியலோ சாக்கடையா ஆகிப்போச்சுது
அதப்பத்திப் பேசக் கூட நாவுங்கூசுது
அரசாங்க கூலி கூட கைய நீட்டுது
அந்நாடம் காச்சி போல காசக் கேங்குது

கன்னிப்பொண்ணு கருமுட்ட காசு பாக்குது
கல்யாணாம் இல்லாம கூடி வாழுது
எண்ணிப் பார்த்த இந்த உலகம் எங்க போகுது?
கண்ணுக்கு முன்னால கெட்டுப் போகுது!

கவிஞர் திருமதி.இரா.இராஜாமணி, ஈரோடு

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

இலையுதிர்ந்த மரக்கிளையில்
இளைப்பாறும் பறவைக்கூட்டம்.
உதிரந்த குச்சி கோர்த்து
கூடு கட்டும் பறவை!
நீரோடை இரைச்சலில் நீந்தும்
உறுமீன் கூட்டம்!
இரைக்கு காத்திருக்கும் கொக்கு!
அலகில் சிக்கிய மீன்!
நீர்க்குமிழி காட்டும் முகம்
கீறல் விழுந்த மதில்!
புழுதி படிந்த பாதம்!
விடியல் தேடி செல்கிறது.

கவிஞர் செ.தமிழ்நேயன், தமிழ்நாடு

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

இசை இல்லா வாழ்க்கை
உப்பில்லாச் சோறு போன்றது
உள்ளத்தை வாடச் செய்து
சோர்வை அள்ளித் தந்திடும்

வேலைப்பளுவில் வியர்வை வடிகையிலும்
இன்னிசை கானங்கள் உற்சாகப் பானம்

குழந்தையை உறங்க வைக்க
சோகத்தை ஆற்றுப்படுத்த
இசையை மிஞ்சிட எதுவுமில்லை

நாவின் நுனியிலும்
நாடி நரம்புகளிலும்
நாளும் பொழுதும்
உடலை அசைத்துக் கொண்டிருக்கும்

இன்பத்தில் இன்னிசை
துன்பத்தில் துயரிசை
இசையின்றேல் உலகத்தின்
அசைவுகள் தான் ஏது

கவிஞர் மாஹிரா ஹமீட் அஸ்ஹர், கம்பளை (இலங்கை)

அகர் முதல இலக்கியப் பேரவை

ஒளிக் கதிருக்குள்
ஒலியாண்டு பயணம்
இன்னும் இன்னும்
வேகமா சுழன்று

உடலின் அசைவு
உற்றங்களின் உளறலில்
உறைந்து தனை வியந்திருக்கும்

ஒளியுடன் ஊடுருவி
ஒலியற்ற வளிப் பாதையில்
ஒலிக்கும் குரல்களை புறந்தள்ளி
ஒளித் துளியாகும் யாம்

என் ஈசனே
அரித்துப் போயும்
அரண் பாதந் தீண்டாது
தனக்குள் வரிக்குள்
பதரின் பக்குவங் கொடு!

அரித்துப் போயும்
அரண் பாதந் தீண்டா
பதரின் முதுநிலை
பக்குவங் காண!!

கவிஞர் ஜெயப்பிரபா, சென்னை 81

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

இருட்டு நிழலுக்குள்
இருந்திடத்தான் ஆசை
கள்ள பருந்துகளின்
கண்ணில் படாமல்
வளர்ந்த ரெக்கைகள்
பறக்கும் பொழுது உதிர்ந்திடாமல்
கருவுற்ற முட்டைகள்
வயிற்றில் களைந்திடாமல்
பறந்து திரிந்து எடுத்து வந்தவை
இடுக்குகளை தாண்டி
சதைதனை கிழித்திடாமல்
ஆலமரமோ அரசமரமோ வேப்பமரமோ
வெட்டி வைத்த விறகுத்துண்டோ
எதுவாயினும்
புயலை மட்டும் தாங்கும்
அளவிற்கு வடிவமைக்கப்பட்டது
எனது நான்கு விரல் பற்றி
இடையிடையே செருகி
கூடாக மாறிவிடும் சுள்ளிகள்.

கவிஞர் சே கார்கவி கார்த்திக், நாகப்பட்டினம்

அகர் முதல இலக்கியப் பேரவை

இருக்கும் இடமே சொர்க்கம் என்றெண்ணி,
தனக்கு நன்றாக நீந்த தெரியும் என்றெண்ணி
கர்வத்துடன் வாழ்ந்து வருகின்றன
வீட்டில் வளர்க்கும் மீன்கள்.

அந்த தொட்டி மட்டும் தான்
எல்லாம் என்று நினைத்து,
நேரத்திற்கு உணவு என்று
அனைத்தையும் கிடைப்பதால்தான்
சுதந்திரமாக உள்ளோம் என்று
நினைத்து நிம்மதி கொள்கிறது.

என்றோ, ஒரு நாள் அதன் நிலை மாறினால்
என்ன ஆகும் என்பதை யோசிக்காமல்
நிம்மதியாக உள்ளது.

அதுபோல தான் சிலருக்கு
வாழ்க்கையும் அமைந்து போகிறது
இருக்கும் இடத்தில் தான் மட்டுமே
அனைத்தும் என்றெண்ணி கர்வம் கொள்கிறார்கள்
சில மனிதர்கள்.

ஆனால், அவர்களுக்கு தெரிவதில்லை
வெளியே உலகம் என்ற கடல் உள்ளது என்று.

நிலை மாறும் போது அதை ஏற்க முடியாமல்
மனம் தொட்டியில் இருந்து
வெளியே விழுந்த மீனாக துடிதுடித்து போகிறது.

மீனுக்கு அது சிறிது நேர போராட்டம்.
மனதிற்கு அது ஆறாத வடுவாக.

கவிஞர் அகல்யா இராமலிங்கம்

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

சம்பள நாள்

ஒன்று முதல் முப்பது வரை
ஒடி,ஒடி உழைப்பு.
உழைத்த தேகத்தில் களைப்பு
சம்பள நாளில் களிப்பு.

முதல் மாதம் பூரணமாய்
உள்ளங்கையிலே வருகை
உள்ளத்திலே ஓர் உவகை.

முதல் தேதியில் கற்றையாய்
பல நோட்டுகள் கைகளில் தங்கிடும்
கணக்கெடுக்கும் நேரத்தில்
மாயமாய் மறைந்திடும்.

ஒற்றை நோட்டு மட்டுமே
ஓரிடத்தில் ஒளிந்திருக்கும் மர்மம்.
உற்ற நேரத்தில் உதவிட துடிக்கும்
உண்டியலில் சேமித்த பணம்.

ஓரிடத்தில் வாங்கி
வேறிடத்தில் கொடுக்கும் இந்த
சம்பள நாள் சந்தோஷம் மட்டுமே
சாதிக்க ஏதும் இல்லை.

கவிஞர் குணசுந்தரி சிவா, காஞ்சிபுரம்

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

கலித்தொகை மட்டும் அல்ல - மறவர்
நம்மிடம் உண்டு கலிங்கத்துப்பரணி
எதிர்பட்டோர் என்றும் மறவோர்
தடைபோட்டுப்பார் அதிரும் தரணி

தகுதியற்ற சிலற்கு இங்கு அரியாசனம்
என்ன செய்ய! நாட்டு நடப்பு அறியா சனம்
என்றும் புத்தி புகட்ட எழும் எங்கள் விமர்சனம்
சத்தியம் காக்கும் மண்ணில் ஏன் சனாதனம்

"இவர் உயர்ந்தோர்" என்பர் சிலர்
இது பிற்போக்கின் ஆதி வேதம்
எவர்தான் தாழ்ந்தோர்? ஏன் வீழ்ந்தோர்
இது எங்கள் முழுமுதல் விவாதம்

வேல்,வாள்,வில் பாய்ந்து சாய
இது களத்தின் போராட்டமில்லை
நாவிலும்..பேனாவிலும் புரட்சி கணை பாயும்
இது கருத்தியல் போராட்டம்

அங்காளி, பங்காளி சண்டையிலே
ஆடுமேய்ப்பவருக்கு என்ன வேலை சிந்திப்போம்
அந்நியர் எதிர்த்து அதிகாரம் கைப்பற்றும்
நேரமாகிவிட்டது களத்தில் சந்திப்போம்

கவிஞர் ச.நந்தினி

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

பிள்ளைகள்

வந்திடுமே உன்னிடம் துள்ளி
கொள்ளையாய் அனுபவங்கள் தருவாய் அள்ளி
அறிவைப் பரிசாய் தரும் கூடம்நீயே
மழலைகளுக்கு அனைத்தையும் புரிய வைப்பாயே
ஒழுக்கத்தையும் பண்பாட்டையும் ஒருங்கே போதிக்கும்
இழுக்கம் ஏற்படாமல் சாதிக்கும்
குனிந்து என்னைப் படி - உன்னை
நிமிர்ந்து வாழ வைப்பேன் என்கிறது புத்தகம்
பள்ளியெனும் ஆலயத்தில் நூல்களே குலதெய்வம்
நட்பூக்களை வரமாய் தரும் நந்தவனமே
என்றும் பசுமை நிறைந்தது இந்தவனமே
கற்றலே இங்கு மாபெரும் சொத்து
கற்கும் அனைவரும் தேர்ந்த முத்து
ஆசானே விதைப்பர் தரமான வித்து
இளமையில் கல்லென்பது பழமொழி
புலமை தந்தே வழிமொழிகிறாய் பள்ளியே
கற்றுத் தேர்வாய் உற்று நோக்கியே
சுடராய் எழுவாய் அறியாமை நீக்கியே
சற்றே நோக்கினால் வெற்றுக் காகிதம்
கற்றுத் தேர்ந்தால் வெல்லும் ஆயுதம்
இன்றைய கல்வி நாளை முதலீடு
கற்றவழி நின்று நாட்டிற்கு உதவிடு

கவிஞர் குரு.ஜெயந்தி, சிதம்பரம்

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

கூவல் கொக்கரிப்பு
பொறாமை பேர் எண்ணம்
சாத்தான் இணைந்தான் போலும்
காசு பணவெறி தலைக்கெறி
பண்டித பதவிக்காய்
பகல் கனவில் பாயிட்டு

நெறிமுறை கையாண்டு நேரத்தில்
தோற்று ஒடோடு ஓடி ஓய்ந்து
சாது கொண்ட பேர் ஆவியாய்
மெளனம் நற்பெயர் காண
பகற்கனவில் சாய்ந்து ஓய்யராமாய்
மனகோபுரம் கண்டால் வென்றிடமா ?

மடந்தை போக்கி உன்னை நோக்கி செல்
மற்றவரின் நிலை உனக்கு பொறாமை
பேராசையாகி உன்னை மறந்து தவிக்குதே
என் எதிரியே.

நீ துரோகிதான் ஆனாலும்
நீ கண்முன் சாகதுடிக்க
நான் வெல்வதா எனக்கு அழகு?

கவிஞர் வியாத்தன்.ச.லக்ஷ்மீரன்

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

நச்சரவமொன்று சரசரவென
பாதம் உரசி ஊர்ந்திட
விடுதியாய் அடவி மாறிடும் முன்னே

இரவின் வெண்மதி
ஜனனிக்கும் முன் விழித்திட
முயலுகிறாள் வனிதை.

வானவன் மின்னிடும் ஆடை உடுத்த
நுதல் திலகமாய்
பிறை சூட

செந்நிதழாய் வான் சிவக்க
மேனி பூசின மஞ்சலும்
குங்குமமாய் பரிதியின் கதிரை.

பிறை உதிக்க மின்னியவள்
பரிதி உதிக்க ஜொலித்து
நகைத்து அலங்காரமாய் அவள்
திலகமும் அவள் ஸ்பரிச வாசனையும்.

உறவாய் நின்றவன் விழிக்குப்பட
நாணம் அவள் சூட
அவனெதிரே பொழில் மறைத்த
பூவாய் பூவை மறைத்த அவள் நகை.

அவன் விழிக்கு மட்டும்
தேவலோக காரிகையாய்
காட்சி தருபவள்
அவன் வாதையோ அவள்.

கவிஞர் ச.கார்த்திகா,பழநி

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

உழைப்பவரை பார்த்து ஊதாரிக் கூட்டமொன்று.
ஆயிரம் வார்த்தைகள் கூறிடும் ஆனபயன்தான் என்ன?
குரைக்கின்ற நாய்க்கு காரணம் வேண்டுமா?
தன்நிழல் பார்த்து தானே குரைக்கும்.
வென்றவனை ஆதரிக்கும் காலமும் உலகமும்.
தோற்றவனையும் அவனின் காரணத்தையும் நிராகரிக்கும்.
ஒடுகின்ற நதிகள்தான் ஊற்றெடுக்கும் ஏரியாய்.
வளைவுகளை கடந்துதான் வளைசேரும் வரலாறாகும்.
கபடகாரரின் காவாயின் வார்த்தையில் தேங்கினால்.
நாற்றம்தரும் காவாயாய் மாறிடும் வாழ்கை.
ஒடுகின்ற வழியில் ஆயிரம் தடைகள்.
பார்வையாளர் வாயே அடிக்கின்ற பறைகள்.
விமர்சரம் வருகையில் வெற்றியும் நெருங்கிடும்.
இருப்பதோ இறுதிப்படி எடுத்துவை அடுத்தடி.
கிடைத்திடும் வெற்றிப்படி பிறர்வாயில் கைவைக்கும்படி.
வென்றிடு வேடிகாசை பார்க்கும்படி பின்வருகின்ற.
முயற்சிக்கு ஏணிப்படி கொடுத்திடு நீவாழ்ந்தபடி.

கவிஞர் கோ.தனுசன், மட்டக்களப்பு (இலங்கை)

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

காதலர் வாரம்

காதல் ராஜாக்கள் கூஜா தூக்கக்
காதல் ராணிகள் ரசிப்பது ரோஜாதினம்

கண்ணில் கண்ட கண்மணியைக் கவரக்
கணநேரத்தில் காதலை முன்மொழிதலே முன்மொழிவுதினம்

காதலன் கையிருப்பைக் கரைத்து கண்ணில்
கண்ட மிட்டாய்களை மேய்வது சாக்லெட்டினம்

காட்டுக் கரடிகளைக் காதலன் பரிசளிக்கக்
காதலி கட்டித் தவழுவது கரடிதினம்

கண்மணியின் கடைக்கண் பார்வைக்காக ஏழு
கடலையும் தாண்டுவேன் என்பது சத்தியத்தினம்

காற்று புக இடைவெளி இலாது
கட்டிப்பிடித்து கலாச்சாரத்தைக் கெடுப்பது கட்டிப்புடிதினம்

காய்ந்த மாடு கம்பங் கொல்லையைக்
கண்டதும் மேய்வது தான் முத்தத்தினம்

காதல் போயின் கழட்டிவிட்டு அடுத்த
காதலைத் தேடுவதே காதலர்கள் தினம்

காதல் என்பது ஒரு வெங்காயம்
கட்டாயம் ஆக்கும் உன்னைப் பெருங்காயம்

கவிஞர் பா.இராஜசேகர், சிதம்பரம்

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

மாண்மதுரை வைகைதன் மேலைக்கரை, திருவிருத்த நல்லூராம், இருந்தைநகர், கூடலழகர் இருகோலம் பார்த்தபின்னர் பாண்டியந்தன் ஐயம்தீர, கிழியறுத்து வடிவழகில் தான்மயங்கி கண்ணேறு கழிதற்காய், பாடியநற் "பல்லாண்டே", பெரியாழ்வார், மங்களாசா சனமாக அமைந்ததுவே! பனிரண்டு பாடல்கள் கொண்டதுவே! பிரபந்த முதலைந்து திருமொழிகள் நால்நூற்று ஏழ்பத்து நான்கோடு பெரியாழ்வார் வட்டித்தவை நானூற்று எண்பத்து ஆறாகும்! முதலாயிரம் தொளாயிரத்து நாற்பத்து ஏழமையும்! ஐந்துபத்தாய் தொகுத்ததனில் முதல்பத்தில் நூற்றைந்து இரண்டாவதில் மூன்றுநான்கில் ஒவ்வொன்றும் அவ்வளவே! ஐந்தாவதில் நாற்பத்து ஒன்றெனவே நானூற்று எண்பத்து ஆறமைவே! திருப்பல்லாண் டின்காப்பு குறள்வெண்ணெந் துறையாக அறுசீர்கழி நெடிலடியாய் ஆசிரிய விருத்தமாய் நாட்டைபண் அடதாளம் இசைத்ததற்கு ஏற்றதுவாம்! பெரியாழ்வார் திருமொழியில் முதல்பத்தில் முதல்திருமொழி பத்தினிலே கிருஷ்ணன்தன் அவதாரச் சீர்மையை கலிவிருத்த அமைப்பினிலே அபரூப ராகத்தில் இருபதென்று கண்ணன்தன் வடிவழகை வெண்டளையாய் கலித்தாழிசை பின்னொன்று தரவுகொச்சகக் கலிப்பாவில் தன்யாசி ராகத்தில் ஆதிதாளம் தன்னிலிசைத்து மகிழலாமே! மூன்றாவது திருமொழியில் தாலாட்டும் தாலபருவம் பத்தினிலே முதலொன்பது கலித்தாழிசை பத்தாவது தரவுகொச்சகக் கலிப்பாவாய் நீலாம்பரி ராகத்தில் அடதாளம் இணைவால் மால்பக்தி ஊற்றெடுக்க மகிழ்வோமே! ஆழ்ந்துணரில் நாலாயிரம் திவ்வியமே! பந்தமது மேம்படுமே! அரிபற்றால் வைணவராய் மிளிர்வோமே!

கவிஞர் கணக்காயன் (இ.சே.இராமன்)

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

தொட்டி மீன்கள்

நினைவலைகள் தன்னகத்தே
பெரும் வாய்ப்பு என
தன்னை தானே மகிழ்வதும்
தன் அழகிய நிறமூட்டியால்
பார்த்து ரசிக்கும் வண்ணம்

தனக்கென்று எவ்வித
எதிர்பார்ப்பு அற்ற
மனிதரின் ஆசைகளுக்கு தீண்டா
இரைகளாக கண்ணாடிக் குடுவைக்குள்
தன் இனமே அலங்கரிக்க வந்த தேவதைகளாய்
தொட்டி மீன்கள்.

கவிஞர் கணிதன் மா.சரவணன்(இலங்கை)

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

வாய்ப்புகளால் வெல்வோம்

வாய்ப்புகள் திடீரென்றுதான் கூடும்!
 திறமை உள்ளவனையே தேடும்!
 ஓடு மீன் ஓட்டும்! உறுமீன் வரட்டும்!
 வழி மீது விழி வைத்து காத்திரு!

தண்ணீர் முன்னர் ஆவியாகும்!
 பின்னர் மழையாய் கொட்டும்!
 திறமையை வளர்த்தெடுத்தால்!?
 உன் தினவுக்கு தீனி போடும்!

எல்லா பூட்டுக்கும் சாவியுண்டு?
 சரியான சாவி தெரியா பாவிகள்!
 திறவுகோல் தெரியாமல் மலைக்கும்!
 தெரிந்தால் எந்த கதவும் திறக்கும்!

திறமை என்பது பயிற்சி!
 தேவை கொஞ்சம் முயற்சி!
 தொடர்ந்தால் தெரியும் வளர்ச்சி!
 தோல்வி கண்டு ஆகாதே தளர்ச்சி!

உயரத்திற்கு போக உழை
 உழைக்க மறுத்தால் அதுவே பிழை
 அதிர்ஷ்டம் தரை இறங்காது
 சோம்பிக் கிடப்பவன் கையில் தவழாது

தானே சுழலும் பூமி
 ஆனாலும் சுற்றுது சூரியச் சாமி
 மனித முயற்சியால் ஆன உலகமிது!
 உயர பறந்து கொண்டாடு!

கவிஞர் முனைவர் கதிர்வேல் தனியரசு, திருச்சி

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

அம்மாவின் ஊதுகுழல்!

கண்ணகியின் கட்டளைக்குக் கட்டுப்பட்ட தீ,
குழந்தைகள் பசிதீர்க்க
விழைகின்ற அன்னையின்
ஆணைக்கு இசைந்து
அடங்காதோ அடுப்பிற்குள்!

அதிகாலையில்,
அன்னைக்கு அருகே
அடுப்படியில் அமர்ந்து
குளிர்காய்ந்த நினைவுகள்!

ஜன்னலின் வழியே
கதிரவனின் ஒளிவெள்ளம்
புகைக்குள் ஊடுருவ
டிண்டால் விளைவைக்
கண்குளிரக் கண்டோமே!

கரிபடிந்த அடுக்களைச்சுவர்
எங்களுக்குக் கரும்பலகை!

அடுப்பினுள் நெருப்பை ஆட்டிவைத்த
அன்னையின் ஊதுகுழல்
என்னுள் எழுப்பிடுதே
அந்நாளின் நினைவுகளை!

கவிஞர் ஈ.சீ.சேஷாத்ரி

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

மிதக்க வைக்கும் இசைக் குறிப்புகள்

நூல் வாசிப்பு

நூலாசிரியர் : திரு ச. ஆனந்த குமார் ; வெளியீடு : வேரல் புகள்
பதிப்பு : 2024 , நூலின் விலை : ₹ 130

கவிஞர் ச.ஆனந்த குமாரைப் பற்றி சொல்லி தெரிய வேண்டிய தேவை இல்லை, சமகாலக் கவிஞர்களில் மிக சிறந்த கவிஞர்களின் ஒருவர் தற்போது சிறுகதைகளையும் அதிகமாக எழுதி வருகிறார். அவரது இரண்டாவதுக் கவிதை தொகுப்பான "மிதக்க வைக்கும் இசைக் குறிப்புகள்" வாசிக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது.

திரு ச.ஆனந்தகுமார் அவர்களுடைய கவிதைப் பொருத்தவரையிலும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடைய சொல்லாடல்களை கனக்கச்சிதமாக கதம்பமாகக் கோர்ப்பதில் கைதேர்ந்தவர். நாம் பார்த்தவற்றை, நமக்கு ஏற்படுகிறதை, நம் மனத்திரையில் ஓடுவதை, அப்படியே தனதுச் சொல்லாடலில் கவிதையாக்குவதில் வல்லவர், இக்கவிதைத் தொகுப்பிலும் சரியாகக் குறிப்பார்த்து கல்லால் புறாக்களை எறியும் சிறுவர்களைக் குறித்து எழுதிய முதல் கவிதையே மாபெரும் உழைப்புக்கு உள்ளானது "ஒருநாள் இரை வைக்கக் கற்றுக் கொடுத்தேன் புறாக்கள் பயமின்றி பறந்தது" என்ற கவிதை, தனது கவிதைத் தொகுப்புக்கான எதிர்பார்ப்பை இன்னும் அதிகப்படுத்துகிறார் என்றே சொல்லலாம்.

தொகுப்பு முழுவதும் படித்து முடித்தாலும் எந்த கவிதையை குறிப்பிட்டுக் காட்டுவது அல்லது எந்தக் கவிதையைக் குறிப்பிடாமல் விடுவது என்று இருக்கொள்ளி பாம்பாய் நான் இருக்கிறேன். அத்தனைக் கவிதைகளும் அவ்வளவு அருமையாக தான் அமைந்திருக்கிறது. பக்கங்களைப் புரட்டும் போது சாதாரணமாகத் தெரிந்தாலும் கவித்துவமும், கருத்தாழமும் நம்மை சிந்திக்க வைக்கிறது.

கவிதைத் தொகுப்பைக் குறித்து ஓரிரு வார்த்தைகளில் கூறலாம் என்று சொன்னால் சாமானிய மக்கள் படும் வேதனையை, நடுத்தர மக்கள் சந்திக்கும் வாழ்க்கையை, பணிச்சூழல்களில் ஏற்படுகிற அனுபவங்களை சமூகத்தில் நம்மால் செயல்பட முடியாத இயலாமையை, இன்றைய அரசியல்வாதிகளினுடைய செயல்பாடுகளை, குடும்பத்துக்கு ஈடு செய்ய முடியாத ஏக்கங்களை இந்த கவிதைகள் நமக்கு உணர்த்துகிறது

... கவிஞர் இரா.மதிராஜ்

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

மிதக்க வைக்கும் இசைக் குறிப்புகள்

நூல் வாசிப்பு

இந்த கவிதைத் தொகுப்பை வாசிப்பது விரும்பியத் திண்பண்டத்தை உண்பது போன்ற மகிழ்ச்சியை நமக்குக் கொடுக்கிறது. அல்லது ஆழ்கடல் சென்று தியானிக்கும் அனுபவத்தை நமக்குள் கொண்டு வருகிறது. சத்தமே இல்லாத காட்டுக்குள் அறிவு விளக்கை நமக்கு ஏற்றி வைக்கிறது.

"பணம் கொட்டி தனி வகுப்பு வைத்தும்
கண்டிப்பு காட்டியும்
தேர்வில் தவறிய மகன் போல் "

"தேநீர் தந்த சிறுவனிடம்
சர்க்கரைக் குறைவென தலையில்
குட்டி கூட்டம் பலமாய் சிரிக்க
வெளிவரும் கண்ணீரை
பல் கடித்து மறைக்கும் சிறுவன் "

"வீட்டிற்குள் தண்ணீர்
நுழைந்து விடுமென்று
வீட்டுக்குள் நிறுத்திய இருசக்கர வாகனம் சிறிய வீட்டை
குட்டியாக மாற்றியிருந்தது "

"இயக்குனராகி சாதிப்பதாய்
எவருக்கேனும் எடுபடி வேலை
செய்து கொண்டிருக்கலாம் "

"ஆவென ஓடிச் சென்று
ஆசிரியருக்கு முத்தகங்கள்
பொழிந்ததில் புரிந்தது
எல்லா நிறை தேவதைகளும்
அன்பு பொதுமறையென்று "

கவிதை முத்துக்களை கையில் எடுத்து காண்பித்திருக்கிறேன், வற்றாத ஜீவராதியாக இத்தொகுப்பு ஒரு கவிதை கடலாகதான் தெரிகிறது, கவிஞர்கள் மட்டுமல்ல வாசர்களும் கண்டிப்பாக வாய்ப்புக் கொடுத்து வாசிக்க வேண்டியது தான் "மிதக்க வைக்கும் இசைக் குறிப்புகள்".

கவிஞரின் இசை சத்தம் இன்னும் கேட்கட்டும், வாழ்த்துக்கள் திரு ச.ஆனந்தக்குமார் இன்னும் கவிதைகளை எங்கள் காதுக்குக் கொண்டு வாருங்கள்

நூல் வாங்க : 9176658922.

... கவிஞர் இரா.மதிராஜ்

அகர மூதல இலக்கியப் பேரவை

வாழ்க்கை என்னும் கவிதை

அத்தியாயம் -21

திவ்யாவைக் காணவில்லை

சூரியனின் கதிர்கள் பட்டு முகம் விழித்த சிவா 'எப்படி இவ்வளவு நேரம் தூங்கினோம். புவனா நம்மை விட்டுப் போகிறாள் என்ற ஏக்கத்திலேயே நேற்று முழுவதும் தூக்கம் வராமல் புரண்டு புரண்டு படுத்து எப்போது தூங்கினோம்' யோசித்துக் கொண்டே எழுந்தவன் அருகில் படுத்திருந்த திவ்யாவைக் காணாது எழுந்து போய் பாத்ரூயில் அவளைத் தேடினான். திவ்யா அங்கே இல்லாததால் கதவைத் திறந்து வாசலில் பார்த்தான். அங்கேயும் திவ்யாவைக் காணவில்லை.

சிவாவிற்குள் பதற்றம் பற்றிக் கொள்ள, புவனாவை எழுப்பினான். "புவனா திவ்யாவைக் காணவில்லை" என்று தேட ஆரம்பித்தான்.

"அடுத்தத் தெருவிலே பிள்ளைகளோடு விளையாடிக் கொண்டிருப்பாள் போய்ப் பாருங்கள்" என்று எழுந்து முகம் கழுவினாள்.

திவ்யாவை அடுத்தத் தெருவிலும் காணாது வீட்டிற்கு வந்த சிவா, "புவனா அவளைக் காணவில்லை" என்று சொன்ன போதே அவனுக்கு அழுகை எட்டிப் பார்த்தது.

"எங்கே போயிருப்பாள். நீங்கள் இந்தப் பக்கம் போய்ப் பாருங்கள். நான் இந்தப் பக்கம் போய்ப் பார்க்கிறேன்." என்று தலை முடியை முடிந்து கொண்டு எதிர்த் திசை நோக்கி திவ்யாவைத் தேடிக் கிளம்பினாள்.

திவ்யாவைக் காணாது இருவரும் திரும்பி வந்து வாசலில் வந்தமர்ந்த போது, "என்னாச்சு" என எதிர் வீட்டு ஆங்கிலோ இந்தி டீச்சர் கேட்டாள்.

"திவ்யாவைக் காணவில்லை" என்று சிவா சொல்ல, பக்கத்து வீட்டு மராட்டியப் பெண், "மூத்தோடியாள் இருந்திருந்தால் இப்படி ஆகியிருக்கிமா? இவள் பெற்ற பிள்ளை என்றால் குழந்தையைக் காணவில்லை என்று சும்மா அமர்ந்து கொண்டிருப்பாளா?" என்று சொல்வது கொஞ்சம் கொஞ்சம் புரிய 'ஓ' வென்று சப்தம் போட்டு அழ ஆரம்பித்தாள்.

பக்கத்து வீட்டிலுள்ளோர் எல்லோரும் கூடி விட போலிஸில் கம்பளைண்ட் கொடுக்கலாம் என மைத்துனன் கூட போலிஸ் இன்ஸ்பெக்டராகத்தான் வேலை செய்கிறான்" என்றார் பெட்னேக்கர். மூன்றாவது வீட்டில் வசிக்கும் மஹராஸ்டிரியன்.

"மை போட்டு தேடலாம்" என்றாள் அந்தப் பக்கம் வந்த பூக்காரப் பெண். எல்லோரும் ஆளாளுக்கு ஒவ்வொன்றாய் சொல்லிக் கொண்டிருக்க "திவ்யா நீ எங்கே போனாப்ரீ?" என்று பெருங்குரலெடுத்து அழ ஆரம்பித்தாள் புவனா.

... கவிஞர் இரஜகை நிலவன்

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

வாழ்க்கை என்னும் கவிதை

அத்தியாயம் -21

திவ்யாவைக் காணவில்லை

எதிர் வீட்டு டீச்சர் "ஸ்கூல் பை இருக்கிறதா பாருங்கள்" என்று சிவாவிடம் கேட்டாள்.

உள்ளே வந்து பார்த்து விட்டு "திவ்யா ஸ்கூல் பையை எடுத்துக் கொண்டுதான் கிளம்பியிருக்கிறாள்" என்றான் சிவா.

"வாங்க போய் ஸ்கூலிலே பார்த்து விட்டு வந்து விடலாம்" என்றாள் டீச்சர்.

புவனாவும் சிவாவும் டீச்சரோடு ஸ்கூலுக்கு வர முன் வரண்டாவில் ஸ்கூல் பையைக் கட்டிப் பிடித்துக் கொண்டு அழுதுக் கொண்டிருந்தாள் திவ்யா.

"திவ்யா" என்று கத்திக் கொண்டு போய் அள்ளி எடுத்தாள் புவனா. சிவாவும் அவளை வாங்கி முத்தமிட்டு முகர்ந்தான்.

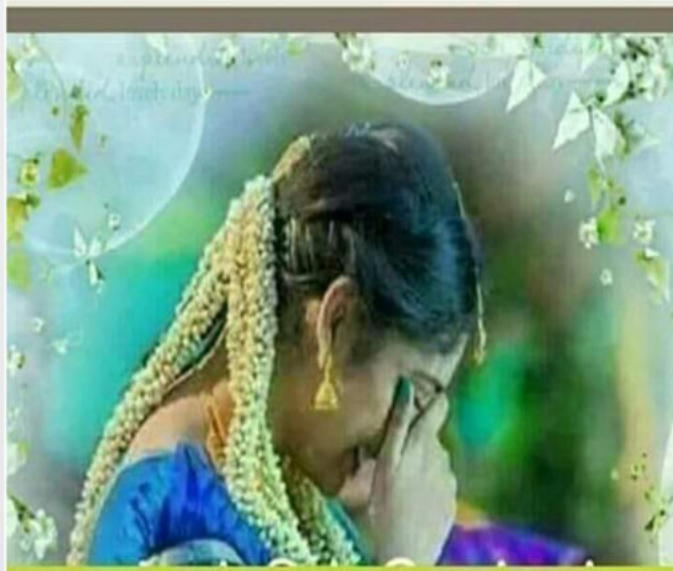
"ஏம்மா இப்படி செய்தே. இவ்வளவு சீக்கிரம் ஏன் ஸ்கூலுக்கு வந்தா?" என்றான் சிவா.

"அப்பா நீதானே சொன்னே புவனா அத்தா ஊருக்குப் போனதிலிருந்து நீதான் தனியாக ஸ்கூலுக்குப் போய் வர பழகிக்கொள்ளனும் என்று. கொஞ்சம் சீக்கிரம் ஸ்கூலுக்கு வந்துட்டேன். இங்கே யாருமில்லாததைப் பார்த்து பயந்து அழுது விட்டேன்"

"சரி அப்பா. அத்தா நீ ஏன் அழறே. நீ ஊருக்குப் போகலியா?"

"நான் சாயங்காலம்தான் ஊருக்குப் போகிறேன் திவ்யா. வா வீட்டுக்குப் போகலாம்" என்று சிவாவிடமிருந்து வாங்கிக் கொண்டாள்.

"போன் வந்திருக்கிறது" என்று பக்கத்து வீட்டுப் பெண் சொல்ல, சமையல் செய்து கொண்டிருந்த புவனா, கையைக் கழுவிக்கொண்டு முந்தானையில் துடைத்தவாறு வந்து போனை எடுத்தாள்.

தொடரும்...

கவிஞர் இரஜகை நிலவன்

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

சி.மணி

நவீனத் தமிழ்க்கவிதையின் முன்னோடி

கட்டுரை

பிறப்பு, கல்வி

சி.மணியின் இயற்பெயர் சி.பழனிச்சாமி. 1936-ல் சேலத்தில் பிறந்தார்.

தனிவாழ்க்கை

சி.மணி ஆங்கிலப் பேராசிரியராகப் பணிபுரிந்தார். சி.மணி மதம்சாரா ஆன்மிகத்தில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார். ஹோமியோபதி மருத்துவத்தில் பட்டம்பெற்றிருந்தார் என்றும், சோதிடத்தில் ஆர்வம் கொண்டவர், தன்னுடன் வாசன் பஞ்சாங்கத்தை வைத்திருப்பார் என்றும் சாகிப் கிரான் குறிப்பிடுகிறார்.

இலக்கிய வாழ்க்கை

கவிஞர் சி. மணி டி.எஸ். எலியடின் சிந்தனைகளால் பெரிதும் கவரப்பட்டார். 1959-ல் எழுத்து சிற்றிதழ் தொடங்கப்பட்டு புதுக்கவிதை கருதுகோள்கள் பேசப்பட்டபோது சி.மணி அதில் தீவிரமாக ஈடுபட்டார். சி.பழனிச்சாமி என்னும் பெயரிலும் அதில் அவருடைய கவிதைகள் பிரசுரமாகியிருக்கின்றன. சி.மணி என்ற பெயரில் வெளியான குகை என்னும் கவிதை கவனிக்கப்பட்டது. தொடர்ச்சியாக கவிதைகள் எழுதிய சி.மணி டி.எஸ்.எலியட்டின் The Waste Land[1] என்னும் நீள்கவிதையின் பாதிப்பில் 1962-ல் எழுத்து இதழில் நரகம் என்னும் நீள்கவிதையை எழுதினார். தமிழில் ஒரு சாதனை என எழுத்து இதழ் அதை குறிப்பிட்டது. தானே நடத்திய நடை இதழில் யாப்பும் கவிதையும் என்னும் தலைப்பில் விரிவாக நவீனக் கவிதையின் யாப்புமுறை பற்றியும் மரபுக்கும் அதற்குமான உறவு பற்றியும் எழுதினார்.

இதழியல்

சி.மணி நண்பர்களுடன் இணைந்து நடை என்னும் சிற்றிதழை சேலத்தில் இருந்து 1968-1969-ல் நடத்தினார்.

குமர தர்மசீலன் இதழாசிரியர்

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

சி.மணி

நவீனத் தமிழ்க்கவிதையின் முன்னோடி

கட்டுரை

விருதுகள்

- மு.கருணாநிதி பொற்கிழி விருது
- மொழிபெயர்ப்புக்கான தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகப் பரிசு 1983, 1985
- ஆசான் கவிதை விருது
- கவிஞர் சிற்பி விருது
- "விளக்கு" இலக்கிய விருது 2002

இலக்கிய இடம்

தமிழ்ப் புதுக்கவிதை இயக்கத்தின் முன்னோடிகளில் ஒருவர் சி.மணி. யாப்பிலிருந்து கவிதை உரைநடை நோக்கி நகர்ந்த காலப் பகுதியில் அதிகம் எழுதியவர். புதுவடிவத்தை நிலைநிறுத்தும் வகையில் கோட்பாட்டுப் பின்னணியை உருவாக்க விரும்பிய ந. பிச்சமுர்த்தி , க.நா.சுப்ரமணியம், சி.சு. செல்லப்பா ஆகியோருடன் கவிதையியல் பற்றி விவாதித்தவர். 'யாப்பும் கவிதையும்' என்ற மணியின் நூல்தான் புதுக்கவிதை பற்றிய முதலாவது ஆய்வு நூல். யாப்பிலிருந்து விடுபட்டதுதான் புதுக்கவிதை என்று நிறுவினாலும் அதில் மரபின் தொடர்ச்சியைக் காணமுடியும் என்று ரூசுப்படுத்தியவரும் அவர்தான். அதை வெறும் கருத்தாக்கமாக மட்டுமல்லாமல் படைப்பின் ஆதாரத்துடனும் முன்வைத்தார். அவரைத் தவிர்த்த முன்னோடிகள் பலரும் உரைநடை சார்ந்த மொழியைக் கவிதைக்குப் பயன்படுத்தியபோது செய்யுளின் நடையை மறுவார்ப்புச் செய்தவர் சி.மணி என்று சுகுமாரன் குறிப்பிடுகிறார்.

சி.மணி மொழிபெயர்ப்பாளராகவும் முக்கியமானவர். இந்திய தத்துவ இயலிலும், மேற்கத்திய மதம்சாரா ஆன்மிகத்திலும் ஈடுபாடுகொண்டவர். தாவோ தே ஜிங் அவருடைய குறிப்பிடத்தக்க மொழியாக்கம்.

ஹைக்கூ கவிதைகள்

நீட்சியாகவும், நிகழ்காலத்தின் நவீன கூறுகளையும் ஒருங்கே ஒற்றைப் புள்ளியில் குவித்து, தமிழ்க் கவிதை இதுவரை அறிந்திராத புத்தம் புதிய கவிதை மொழியொன்றினைத் தன் கவிதைகளில் சாத்தியமாக்கிக் காட்டினார் சி.மணி. தமிழ்ப் புதுக்கவிதையில் முதன்முதலாக சர்ரியலிசக் கொண்ட கவிதைகளையும் படைத்தவர் சி.மணி தான்.

மகாகவி பாரதி 1916-இல் அறிமுகக் கட்டுரையாக ஜப்பானிய ஹைக்கூ கவிதைகள் பற்றி எழுதிய குறுங்கட்டுரைக்குப் பிறகு, தமிழில் வேறெந்த பதிவுகளுமில்லை.

குமர தர்மசீலன் இதழாசிரியர்

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

சி.மணி

நவீனத் தமிழ்க்கவிதையின் முன்னோடி

கட்டுரை

ஹைக்கூ கவிதைகள்

அரை நூற்றாண்டுக் காலம் நிலவிய கனத்த மௌனத்தைக் கிழித்துக்கொண்டு, 1966-இல் 'கணையாழி' இதழில் சில ஜப்பானிய ஹைக்கூ கவிதைகளை ஆங்கில வழி தமிழாக்கித் தந்தார் சி.மணி.

'படகுக்கு மேலே//
காட்டு வாத்துகளின்//
வயிறுகள்./

'அந்தமாதி ஒரு நிலவு //
சற்று நிற்கிறான் திருடன்//

பாட/ எனும் 'ஹைக்கூவின் தந்தை' பாஷோ எழுதிய இரு ஹைக்கூ கவிதைகளை மொழிபெயர்த்தார். இக்கவிதைகள் பலரையும் ஈர்த்தன. பிறகு, 1968-இல் கவிஞரே தொடங்கிய 'நடை' (அக்டோபர்) இதழிலும் பத்து ஹைக்கூ கவிதைகளை மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டார். மூன்றே வரிகளிலான ஜப்பானிய ஹைக்கூ கவிதைகளையும் ஹைக்கூ முதன்முதலாக எழுதிப் பார்த்தவர் சி.மணி. ஆனாலும், தான் ஏனோ பெயரிடவில்லை. 'எழுத்து' 94-ஆவது இதழில் மூவரி கவிதைகள் எழுதிய மூவரி கவிதைகளுக்கு மூன்றினை எழுதியுள்ளார்.

'பார்த்தேன் வெள்ளைப் பூவேலை//
வார்த்த சோளி முதுகை//
தெரிந்தது முகமே'/

'கம்பி என்று காலிரண்டும்//
எம்பி வீழ்த்தவும் இளித்தது //
கம்பியதன் நிழல்./

'மிரண்ட குதிரைத் தடதடப்பா//
முரட்டுத் தரையதில் காற்றின் //
சருகுக் குளம்பொலி/

(புதுக்கவிதை தோற்றமும் வளர்ச்சியும் - வல்லிக்கண்ணார் 1977)

குமர தர்மசீலன் இதழாசிரியர்

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

சி.மணி

நவீனத் தமிழ்க்கவிதையின் முன்னோடி

கட்டுரை

தமிழ்ப் புதுக்கவிதையின் தொடக்க காலத்திலேயே பல புதுமைகளைச் செய்த சி.மணிக்கு தமிழ்ப் படைப்புவெளியில் உரிய அங்கீகாரம் கிடைக்கவில்லை என்கிற வருத்தமிருந்தது அதனாலேயே தானொழுதிய கவிதையொன்றில், 'நானொரு மி மேதை' என்று அவரே கூறிக்கொண்டார்.

நூல்கள்

கவிதை

- வரும் போகும்
- ஒளிச் சேர்க்கை
- இதுவரை
- நகரம்
- பச்சையின்நிலவுப் பெண்
- நாட்டியக்காளை
- உயர்குடி
- அலைவு
- குகை
- தீர்வு
- முகமூடி
- பழக்கம்
- பாரி

கவிதையியல்

- யாப்பும் கவிதையும்

மொழிபெயர்ப்பு

- பௌத்தம்
- தோண்டுகிணறும் அமைப்பும்
- தாவோ தே ஜிங்

மறைவு

சி.மணி 05-ஏப்ரல்-2009 அன்று காலமானார்.

குமர தர்மசீலன் இதழாசிரியர்

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

அதிகாலை
நீ நினைத்த நோக்கில்
எழுந்து விட்டாலே
தொல்விகள் உள்ளனை விட்டு
ஒதுங்கி கொள்ளும்.

அகர முதல இலக்கிய பேரவை

அகரம் தரிஷு

முகலும் தரிஷு

"தனித்தியங்கும் தன்மை தழிநகக் குண்டு
தரிஷு ஞானத்தில் தாய்மொழி பண்டு
கனிச்சாறு டோர்பல நூலலலாம் கண்டு
காத்ததும் அளித்ததும் தழிச்சய்த ததாண்டு"

கேரளம் தரிஷு: முகலும் தரிஷு:

அகர முதல செய்திக்குழு
அகர முதல கல்விக்குழு

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை
சிவம் அறக்கட்டளை

தொடர்பிக்கு :

9597887847
8870884969

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை